

Tilskud til Præmiering af vellede og lønnende Svinehold.

Til § 22.

Af Hensyn til den Maade, paa hvilken Svineavl for Tiden ledes og ventelig vil blive ledet endnu en Aarrække, nemlig, at Brugsdyret fremkommer ved en Krydsning mellem to forskellige Racer, har det sin store Betydning at kunne kontrollere de forskellige Stammers Forhold til hinanden i Henseende til Produktets Trivselighed og Flaestets Kvalitet, og til enhver Tid uafhængig af Avlens Ledelse vil det være af Betydning at kontrollere de forskellige Fødemidlers Værdi. I dette Øjemed vilde en Konkurrence med tilhørende Præmiering af vellede og lønnende Svinehold, i hvilke der drevs kontrolleret Avl, Fodring og Slagtning, ventelig kunne gøre store Gavn. Man har dog ikke ment, at denne Foranstaltning er af saa stor Betydning for Almenheden, at Staten burde bære alle de med Udpegningen Kontrollering og Præmiering forbundne Omkostninger, men ifkun Halvdelen heraf, og har derfor foreslaaet, at der til Afholdelsen af saadanne Konkurrencer med efterfølgende Præmiering, foranstaltede, ledede og kontrollerede af de i § 23 omhandlede Distriktsudvalg, af Staten kan ydes et Tilskud af indtil 10,000 Kr. fordelt mellem de forskellige Distrikter med indtil Halvdelen af, hvad der af de i disse værende Landboforeninger mulig i Forbindelse med de lokale Svineslagterier er anvendt til Præmieringen samt til Udgifter til en i nævnte Anledning til Hjælp for Distriktsudvalget antagen særlig Kontrolassistent.

Distriktsudvalg for Svin.

Til § 23.

Som Forholdene ere nu, kunne Avlscentre for Svin modtage Statsunderstøttelse, naar de anbefales af en lokal Landboforening, og det samme gælder Svineavlforeninger; men Ledelsen af Svineavl bliver paa den Maade let noget mangelfuld og ofte uensartet, selv inden for ret snævre Grænser. For at bringe mere Ensartethed og fast Plan til Veje, foreslaar man nu Nedsættelsen af Distriktsudvalg, hvorunder Kontrolleringen af alle de i denne Lov omhandlede statsunderstøttede Foranstaltninger paa Svineavlens Omraade med Undtagelse af Præmieringen paa Dyrskuer henlægges, og man foreslaar, at disse sammensættes saaledes, at alle berettigede Krav ske Fyldest, hvilket formentlig finder Sted, naar Landbrugs-

ministeren vælger Udvalgenes Formænd, og naar de 2 andre Medlemmer af Udvalget dels vælges af de paagældende provinssielle Fællesforeninger efter Indstilling af de i vedkommende Distrikt værende Landboforeninger, dels af Repræsentationer for Slagterierne. Ved disse sidste har man særlig tænkt paa Bestyrelserne for de samvirkende danske Andelslagterier og for Foreningen af danske Privatslagterier; men da disse Institutioners Eksistens til enhver Tid ikke er givet, og Muligheden for Dannelsen af andre Fællesrepræsentationer ikke er udelukket, har man overladt Afgørelsen af, hvem Valget skulde tilfalde, til Landbrugsministeren. Slagteriernes Repræsentationer skulde dernæst foretage Valget efter Indstilling fra de i de paagældende Distrikter værende Andels- og private fabriksmæssige drevne Svineslagterier.

Man formener, at de respektive Distriktsudvalgs Omraader i Reglen kunne svare til Statshingste- og Tyrestuedistrikterne, men det er muligt, at Erfaringen vil vise, at enkelte Distrikter, f. Eks. det sjællandske, vil blive saa stort, at det maa deles. Afgørelsen heraf har man ment det rigtigst at tillægge Landbrugsministeren. Det vil mulig fremtidig blive nødvendigt at antage fornøden lokal, saaglig Medhjælp. Man har da tænkt sig, at Statskonsulentens Assistentter maatte være særlig kvalificerede hertil, og ved deres Benyttelse vilde der ved fornødent Samarbejde med Statskonsulenten være Udset til Ensartethed i Ledelsen over hele Landet, hvilken søges yderligere fremmet ved det paabudte aarlige Møde af Udvalgenes Formænd.

Med Hensyn til Fordelingen af det hertil foreslaaede Beløb af 25,000 Kr., har man ment, at der til Arbejdsudgifter (Rejse- godtgørelse og Dagpenge) til Distriktsudvalgene vil medgaa ca. 15,000 Kr., og til Udgifter ved Antagelse af lokal Assistance for disse ca. 10,000 Kr.

Tilskud til Fremme af Faareavl.

Til § 24.

Skønt Faareavlens Betydning for det danske Landbrug har været nedadgaende i en lang Aarrække, idet Faareholdet Aar for Aar indskrænkes til Fordeel for et forøget Kvæghold — i Aaret 1871 fandtes her i Landet 1,840,000 Faar, medens Antallet af Faar i 1898 er gaaet ned til 1,075,000 Stkr. — er den dog vedblivende saa stor, at der, naar der er Tale om at fremhjælpe Landets Husdyravl ved Støtte fra Staten, bør tages berettiget Hensyn til denne.